

som slaaer en og samme Afgift fast baade for Gjaestgiveri, Krohold og Beyerntningssteder og for Brændevinshandel over hele Landet, ligesom jeg heller ikke kan slutte mig til det Underaendringforslag, der atter er stillet til samme, skjøndt det dog giver noget mere Spillerum, idet det sætter to Satser, en for hver af disse tvende forskjellige Næringer. Hvis Lovforslagets § 3 vedtages uforandret, saa vil Bestemmelsen i Loven af 29de December 1857 § 72 med Hensyn til Afgiftens fastsættelse blive opretholdt, ifølge hvilken Afgiften skal sættes til noget Bist for 3 Mar ad Gangen, for hver Kjobstad og for hvert Amt eller visse Districter af Amtet, i Kjobstaden af Communalbestyrelsen og paa Landet af Amtsradaet. Det er nu navnlig Hensynet til Afgiften af Krohold, der har bevæget mig til at stille mit Underingsforslag, og den dertil liggende Tanke er ikke opstaaet først ved at see nærværende Lovforslag. Det har ofte været følt paa Landet, at den Maade, hvorpaa den heromhandlede Afgift skal bestemmes efter Loven af 1857, er forbunden med Ulemper og Banskkeligheder for Amtsradaene. Naar Kroholdsafgiften nemlig skal bestemmes eens for et heelt Amt, saa er det aldeles utvivlsomt, at den vil ramme de forskjellige Gjaestgiverier eller Krohold meget forskjellig, idet der selvfølgelig for Kroholdene gives en meget forskjellig Virkekreds. Man kan jo nu vel sige, at det maa være de Bedkommendes egen Sag, og at der ogsaa kan gives en meget forskjellig Virkekreds paa forskjellige Steder med Hensyn til anden Næring, for hvilke dog Afgiften er eens overalt. Men der er dog særlige Forhold tilstede med Hensyn til Krohold og Gjaestgiverier. Disse ere nemlig vistnok lucrative Beseftigelser, der drives for Fordelens Skyld af Bedkommende, men det Offentlige har dog ogsaa en vis Interesse med Hensyn til dem. Man er ofte nødt til at indrømme Krohold paa Steder, hvor man forud kan vide, at der kun vil være en tarvelig eller sparsom Næring, idet Forholdene i Henseende til Reisende og Besfærende gjøre det uundgaeligt nødvendigt, at der paa saadanne Steder er Leilighed for dem selv eller for deres Befordring og deres Heste til at finde Vedertægelse. Det er saa-

ledes, som sagt, ofte nødvendigt, at der etableres Krohold paa Steder, hvor det er muligt forud at vide, at Indtægten kun vil blive tarvelig, og hvor der fra Bedkommendes Side ikke vil kunne udrettes Stort for at drage større Næring til sig. Omvendt kunne Forholdene ved og Beliggenheden af et Krohold være saadanne, at en stor Næring uafviselig maa knytte sig til Stedet; dette er uundgaeligt, idet Stedet saa at sige paanodes de Besfærende og Reisende, eftersom der ikke gives Tilladelse til andre Krohold i Nærheden, hvormellem der kan have Valg. Et Krohold paa en mere befærdet Vej vil altsaa have et stort Fortrin; men nu at skulle sætte det første i samme Klasse som det sidste, vilde folgelig medføre et stort Misforhold. Dette have Amtsradaene ogsaa ofte følt ved Ansættelserne. Man har ikke kunnet sætte de større Etablissementer saa højt, som man troede; de burde sættes, fordi man derved i Hensyn til den Regel, der indeholdes i Loven af 1857, maatte drage de mindre op med, hvilke paa ingen Maade kunde taale dette, og for hvis Bedkommende det maatte erkendes for en stor Ubillighed; men man har omvendt ikke kunnet gaae ned til saa lav en Ansættelse som den, man maatte skjønlige billig og ligefrem passende for de aldeles smaa Etablissementer, fordi man saa vilde komme altfor langt bort fra; hvad der maatte erkendes for rigtigt med Hensyn til de større. Man har da maattet gaae en Mellemvej og sætte Afgiften lavere, end det var rigtigt for de større, og højere, end det var rigtigt for de smaa Etablissementer. Vel hedder det i Loven af 1857, at Afgiften ogsaa kan sættes for visse Districter af Amtet, men dermed har man ikke kunnet komme tilrette, idet det har været umuligt med det af mig nævnte Hensyn for De at dele

Rettelse.

Sp. 799, Lin. 22 f. n. Stedetfor: „der har afgjort mange Processer“ læses: „og Retspørgsmaalet herved i Virkelighed har fundet sin Afgjærelse, saa er det ikke sagt, at der ikke i Anledning af de mange Contracter vil blive reist Sager, og at der saaledes maa gaae Høiesteretsdom i flere Sager, og dermed muligt mange Gange 5 à 6 Mar, før en almindelig Retsbevidsthed danner sig om dette Forhold“.